

Dosarul nr. 1ra-2066/2021

1-20130936-01-1ra-13102021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Monu Alexandru, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 noiembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Monu Alexandru Xxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx nr. xxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.10.2020 - 18.11.2020 (prima instanță);
2. 18.12.2020 - 12.05.2021 (instanța de apel);
3. 13.10.2021 - 09.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 noiembrie 2020, Monu Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Monu Alexandru, la data de 27 octombrie 2019, aproximativ la ora 13:00, aflându-se pe str. Iachir 17/1 din mun. Orhei, lângă ghereta "Apă Pură" amplasată în nemijlocita apropiere de magazinul "Fagur", urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând intenționat și pentru a-și atinge mai ușor scopul urmărit, l-a amenințat cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate pe Strașnî Iurii, amenințare care s-a manifestat prin poziționarea unei șurubelnițe în regiunea gâtului lui Strașnî Iurii și în mod deschis a sustras de la el, un telefon mobil de model "Ergo FI 81", la

preț de 1000 lei, cauzându-i părții vătămate Strașnii Iurii o daună materială considerabilă în sumă de 1000 lei.

Acțiunile inculpatului Monu Alexandru au fost calificate de prima instanță în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) din Codul penal, după indicii calificativi jaful - adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Monu Alexandru, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Monu Alexandru să fie achitat.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- unica probă care indică la faptul că Monu Alexandru ar fi sustras în mod deschis de la partea vătămată Strașnii Iurii telefonul mobil, este declarația lui Strașnii Iurii;

- cu adevărat telefonul a fost ridicat de la piața din Orhei, dar acest fapt nu demonstrează că a fost sustras anume de Monu Alexandru, nu este exclus că telefonul a fost găsit sau transmis lui Monu Alexandru în mod benevol, în preajma magazinului "Fagur" sunt camere de luat vederi, însă nici una nu a fost ridicată;

- având în vedere că Strașnii Iurii a depus plângere abia peste 2 zile de la presupusa faptă, apar dubii asupra existenței sau nu a componentei de infracțiune - jaful;

- partea vătămată a indicat că Monu Alexandru mai era cu o persoană, însă organul de urmărire penală a omis să identifice și să audieze acea persoană;

- eroarea gravă admisă de către instanță se rezumă la acordarea unei credibilități absolute unor declarații ale părții vătămate nefondate, neprobate, neconfirmate de alte probe, în pofida existenței unor martori care nu confirmă aceste declarații.

2.2. Inculpatul Monu Alexandru, prin care a solicitat casarea acesteia, motivând că deși se afla în stare de arest, cauza a fost examinată în lipsa sa, și nu i s-a respectat dreptul la ultimul cuvânt, iar probatoriul în prezenta speță se întemeiază doar pe declarațiile părții vătămate, care nejustificat îl învinuiește de comiterea infracțiunii.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt, just a aplicat în speță normele de procedură penală și vinovăția inculpatului a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând

faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a notat că deși inculpatul Monu Alexandru, atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță și cea de apel nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, vina acestuia a fost confirmată prin probele anexate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată în prima instanță și verificate în instanța de apel.

În continuare, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a încadrat acțiunile lui Monu Alexandru în prevederile art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, iar în prima instanță s-a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Monu Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest sens, instanța de apel a atestat că la stabilirea pedepsei inculpatului Monu Alexandru, prima instanță întemeiat a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei în privința inculpatului, deoarece Monu Alexandru a comis cu intenție o infracțiune gravă, având antecedente penale pentru o infracțiune la fel comisă cu intenție, care face parte din categoria infracțiunilor grave, adică infracțiunea analizată în prezenta speță e comisă în stare de recidivă periculoasă.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Monu Alexandru anterior a fost condamnat, însă acesta nu a făcut concluziile respective în vederea corijării și reîncadrării în societate, nu a conștientizat caracterul social al faptelor comise anterior și faptul că i-a fost oferită șansa ca prin comportament exemplar să își reabiliteze încrederea societății, însă a comis din nou o infracțiune cu intenție.

Totodată, s-a observat că potrivit caracteristicii eliberate de OS al SP nr. 1 Orhei, Lozan Ion din 19.05.2020, inculpatul Monu Alexandru de către vecini și persoanele care îl cunosc se caracterizează negativ, a fost observat pe timp de noapte în locuri publice și în cercurile persoanelor anterior judecate. Acesta are un

comportament neadecvat în societate și a fost de nenumărate rânduri sancționat contravențional, și astfel scopul educativ al pedepsei poate fi atins doar cu aplicarea față de inculpatul Monu Alexandru a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani.

Cu referire la faptul că, sentința a fost emisă în absența inculpatului și acesta nu a avut dreptul legal la ultimul cuvânt, instanța de apel a notat că potrivit procesului - verbal din data de 09.11.2020 a primei instanțe, inculpatului i s-a acordat ultimul cuvânt, prin care a menționat: "*eu nu sunt vinovat. Eu nu am putut să fac așa*", iar însăși deliberarea și pronunțarea sentinței a avut loc la data de 18.11.2020. Respectiv, instanța de apel a conchis că inculpatului nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și i-a fost oferită posibilitatea de a se expune în ultimul cuvânt. Mai mult, după cum reiese din declarațiile date de către inculpatul Monu Alexandru în instanța de apel, acesta în prima instanță a refuzat să de-a declarații.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lazăr Vitalie în numele inculpatului Monu Alexandru, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În argumentarea recursului, recurentul invocă argumente similare cu cele din cererea de apel, descrise la pct. 2.1 a prezentei decizii și că:

- instanța de apel nu a apreciat declarațiile părții vătămate în coroborare cu faptul că acesta se cunoaște cu inculpatul și se află în relații ostile, iar din declarațiile martorilor nu se probează că inculpatul Monu Alexandru a vândut telefonul la piață;
- nu a fost înlăturat dubiul că, partea vătămată posibil singură a transmis benevol telefonul inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la afirmațiile recurentului, procurorul invocă că instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și corect a reținut constatarea vinovăției lui Monu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Astfel, consideră că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul își manifestă dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției inculpatului Monu Alexandru, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că în decizia adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate de avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Monu Alexandru, precum și de către inculpatul Monu Alexandru ce țin de soluția de constatare a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeindu-și soluția just în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, unele mijloace de probe fiind reexamineate nemijlocit în instanța de apel, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f.d. 226- 232, vol. I).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe, prin care Monu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Monu Alexandru în comiterea acestei infracțiuni.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special cu declarațiile părții vătămate Strașnîi Iurii, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, privind constatarea vinovăției inculpatului Monu Alexandru în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar niște presupuneri ce nu sunt întemeiate pe careva probe credibile.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în apel și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect instanța de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Monu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției lor și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Monu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Monu Alexandru Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 martie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie